

РЕШЕНИЕ

№ 13241

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11401** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, представлявано от А. М. – управител, чрез адв. И. Е., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221023006404-091-001/18.04.2024 г., издаден от В. В. П. – орган, възложил ревизията, и З. Т. Н. – ръководител на ревизията, с който са установени допълнителни задължения общо главница и лихви в размер на 81 331,43 лв., от които ДДС в размер на 74 171,04 лв. и лихви за забава в размер на 7 160,39 лв. за данъчните периоди от м.02.2023 г. до м.12.2023 г., потвърден с Решение № 1287/20.09.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят излага съображения, че ревизионният акт е необоснован, постановен в противоречие с материалния закон и при нарушение на процесуалните правила. Поддържа, че събраните в хода на ревизията доказателства са непълни и не са обсъдени съвкупно, както и че не са предприети действия за събиране на информация от приходните администрации на Полша и Л. относно сочените като получатели на услугите дружества GREDUS SPOLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOSCIA и ADVIZAS, UAB. Твърди, че процесните услуги по отдаване под наем на МПС са с място на изпълнение извън територията на страната по реда на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, тъй като получатели по тях са данъчно задължени лица, установени в други държави – членки на Европейския съюз. Поддържа и че се касае за дългосрочно, а не за краткосрочно отдаване под наем на превозни средства, поради което специалното правило на чл. 23 от ЗДДС е неприложимо. Оспорва извода, че автомобилите са били използвани в страната от управителя на дружеството

или от свързани с него лица, като поддържа, че същите са били предоставени на чуждестранните наематели, а връщанията им в България са били само по повод техническо обслужване, смяна на гуми и периодични технически прегледи.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, чрез адвокат Е. поддържа жалбата и моли за отмяна на ревизионния акт. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът, редовно уведомен, чрез юрисконсулт В. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 3656 евро. С писмени бележки от 20.02.2026 г. ответникът, чрез процесуален представител, поддържа становище за неоснователност на жалбата. Излага, че по делото не е установено процесните автомобили, предмет на спорните доставки на услуги – отдаване под наем, действително да са използвани от сочените като наематели дружества, установени в Полша и Л., като именно до този въпрос се свежда същността на правния спор. Поддържа още, че част от доказателствата са представени едва с жалбата до съда, не са били известни на органите по приходите и не установяват твърдените от жалбоподателя благоприятни обстоятелства. Сочи, че представената разпечатка от регистъра на предприемачите не е надлежно преведена, а приемо-предавателните протоколи, анексайт и декларацията имат характер на частни писмени документи, не са снабдени с достоверна дата и според ответника не са годни да обосновават извод за реално предоставяне и ползване на автомобилите от посочените чуждестранни дружества.

Административен съд София-град, като обсъди оплакванията в жалбата, доказателствата по административната преписка, доводите и становищата на страните и като извърши служебна проверка за законосъобразност на оспорения акт съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока за съдебно обжалване, от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221023006404-020-001/01.11.2023 г., връчена по електронен път, е възложено извършването на ревизия на „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД за установяване на задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.02.2023 г. до 30.09.2023 г. С последващи заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221023006404-020-002/05.01.2024 г. и № Р-22221023006404-020-003/06.02.2024 г. срокът за приключване на ревизията е продължен, а със Заповед № Р-22221023006404-020-004/09.02.2024 г. е разширен обхватът на ревизионното производство, като е включено и установяване на задължения по ЗДДС за периода от 01.10.2023 г. до 31.12.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221023006404-092-001/18.03.2024 г., връчен на 18.03.2024 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу същия е подадено писмено възражение с вх. № 53-00-844/04.04.2024 г., което е прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221023006404-091-001/18.04.2024 г., издаден от В. В. П. – орган, възложил ревизията, и З. Т. Н. – ръководител на ревизията, връчен на 02.05.2024 г. по електронен път. С него са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 74 171,04 лв. и лихви за забава в размер на 7 160,39 лв., произтичащи от начислен данък във връзка с декларирани от дружеството доставки на услуги – отдаване под наем на автомобили, за които е прието, че са с място на изпълнение на територията на страната и са облагаеми с 20 % данъчна ставка.

Установено е, че основната дейност на дружеството е отдаване под наем на леки и лекотоварни автомобили /rent a car/.

В хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия за установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното лице, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от ревизионния акт. На ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, в отговор на което са представени договори, фактури, счетоводни регистри и писмени обяснения. Извършено е посещение в счетоводството на дружеството за преглед на оригинални търговски и счетоводни документи, за което е съставен протокол. Инициирани са и насрещни проверки на лица, свързани с дейността на дружеството. По реда на чл. 47 от ДОПК са изискани данни от други органи и институции относно движението на процесните автомобили, преминаванията им през държавната граница, наличието на нарушения по Закона за движението по пътищата, данни за извършени периодични технически прегледи и други външни обективни данни, свързани с фактическото ползване на МПС.

Установено е, че търговските правоотношения с GREDUS SPOLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOSCIA са възникнали по силата на договор за наем от 01.02.2023 г., сключен за неограничено време, по силата на който „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД предоставя на чуждестранното дружество следните автомобили: M. B. S 560, с рег. [рег.номер на МПС], срещу 5 000,00 евро месечен наем; BENTLEY BENTAYGA W12, с рег. [рег.номер на МПС], срещу 6 400,00 евро месечен наем; L. R. R. R., с рег. [рег.номер на МПС], срещу 6 500,00 евро месечен наем; L. R. R. R., с рег. [рег.номер на МПС], срещу 6 500,00 евро месечен наем; и V. B. 2.0 TSI DSG, с рег. № С., срещу 800,00 евро месечен наем. Жалбоподателят се е позовал и на приемо-предавателен протокол от 01.02.2023 г., подписан при сключването на договора, от който според твърденията му се установява, че автомобилите са предадени от наемодателя на наемателя за ползване.

Установено е също, че според твърденията на жалбоподателя договорът с GREDUS е прекратен по взаимно съгласие със споразумение от 30.09.2023 г., а с приемо-предавателен протокол от 30.09.2023 г. автомобилите са били върнати обратно в държане на „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД. Според съдържанието, на което се позовава жалбоподателят, с тези два документа се цели да се установи приключване на правоотношението с полското дружество преди възникването на следващото наемно правоотношение.

Непосредствено след това, на 01.10.2023 г., е сключен втори договор за наем между „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД и ADVIZAS, UAB, с VAT № LT100015982713, с който за неограничено време под наем са предоставени част от същите автомобили, а именно: L. R. R. R., с рег. [рег.номер на МПС], срещу 6 500,00 евро месечен наем; BENTLEY BENTAYGA W12, с рег. [рег.номер на МПС], срещу 6 400,00 евро месечен наем; V. B. 2.0 TSI DSG, първоначално с рег. № С., а след пререгистрация с рег. [рег.номер на МПС], срещу 800,00 евро месечен наем; и L. R. R. R., с рег. [рег.номер на МПС], срещу 6 500,00 евро месечен наем. Жалбоподателят поддържа, че с този договор автомобилите са били предоставени на литовското дружество, като се е позовал на фактическо предаване на МПС на негов представител.

От справките за преминаване на държавната граница, събрани в ревизионното производство, се установява, че за отделните автомобили са налични следните данни: За L. R. R. R. с рег. [рег.номер на МПС] има данни за напускане на територията на страната през ГКПП К.-шосе на 12.04.2023 г. и на 22.09.2023 г., както и данни за влизане в Република България през същия контролен пункт на 26.08.2023 г. и на 24.09.2023 г., като водачи и пътници фигурират А. М. и К. Л. Сирашки. За L. R. R. R. с рег. [рег.номер на МПС] са налице данни за излизане от Република България през ГКПП К.-шосе на 03.03.2023 г. и на 16.09.2023 г. и за влизане през същия пункт на 13.02.2023 г. и на 10.09.2023 г., като в автомобила са били М. М., М. М. и А. М.. За BENTLEY

BENTAYGA W12, с рег. [рег.номер на МПС] , са регистрирани данни за излизане от Република България през ГКПП К.-шосе на 09.06.2023 г., 10.07.2023 г. и 07.09.2023 г. и за влизане през същия пункт на 05.06.2023 г., 03.07.2023 г. и 17.07.2023 г., като пътници и водач на автомобила са били А. М., К. Л. Сирашки, М. М. и М. М., а като цел на пътуването е посочен туризъм. За М. В. S 560, с рег. [рег.номер на МПС] , са налични данни за напускане на страната през ГКПП К.-шосе на 03.03.2023 г. и на 11.11.2023 г. и за влизане през същия контролен пункт на 09.05.2023 г. и на 24.09.2023 г. За V. B. 2.0 TSI DSG, с рег. № С., в справките е отбелязано, че няма регистрирани данни за задгранични пътувания през периода на отдаване под наем. По отделна справка за последното тримесечие на 2023 г. е установено, че L. R. R. R. с рег. [рег.номер на МПС] е напуснал страната през ГКПП К.-шосе на 10.11.2023 г., V. B., вече пререгистриран с рег. [рег.номер на МПС] , е напуснал страната на 24.10.2023 г., а L. R. R. R. с рег. [рег.номер на МПС] – на 12.10.2023 г., докато за BENTLEY BENTAYGA, с рег. [рег.номер на МПС] , е отразено, че няма данни за задгранични пътувания за този период. В самите справки изрично е отбелязано, че данните са непълни, тъй като не всички преминавания на държавната граница при посещения на държави – членки на ЕС се регистрират в системите на МВР.

От данните на Агенция „Пътна инфраструктура“, приобщени в ревизионното производство, се установява многократно движение на процесните автомобили по републиканската пътна мрежа на територията на страната през релевантните данъчни периоди. Така автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е засичан да се движи на 23 и 24.02.2023 г., 18 и 19 март 2023 г., 21 и 22 март, 12 април, 26 и 28 август, 21, 22 и 24 септември 2023 г. МПС с рег. [рег.номер на МПС] е засичано на 13, 20, 21 и 22 февруари, 03 март, 16 и 18 септември, като движението е основно по автомагистрала „С.“ до К.. МПС с рег. [рег.номер на МПС] е засичано на 23 и 24 февруари, 18, 19, 21 и 22 март, 12 април, 26 и 28 август, 21, 22 и 24 септември по автомагистрала „Т.“. МПС с рег. № С. е засичано на 22 и 23 юли, 03 август и 25 септември. Данните за друг автомобил – С., също сочат многократно движение в страната, включително на 21, 22 и 23 февруари 2023 г., 03.03.2023 г., 09.05.2023 г., 19.05.2023 г., 23.06.2023 г., 27 и 28.06.2023 г. и 01.08.2023 г., по маршрути, включващи участъци от автомагистрала „Т.“, локации около С., В., Щърково, Р., Ц. и Войводино, а на 20.09.2023 г. и по маршрут през П., Б., Кресна и К..

РА е обжалван по административен ред с жалба вх. № 53-06-5407/16.05.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С..

С Решение № 1287/20.09.2024 г. директорът на дирекция „ОДОП“ – С. е потвърдил изцяло ревизионния акт, като е приел, че представените от ревизираното лице договори и частни документи не установяват по несъмнен начин, че именно чуждестранните дружества са действителните получатели и ползватели на услугите по отдаване под наем на автомобилите, поради което не е налице основание за приложение на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС.

Ревизионният акт, потвърден с Решение № 1287/20.09.2024 г., е обжалван по съдебен ред с жалба до Административен съд София-град. В хода на съдебното производство са приети доказателствата, съдържащи се в административната преписка, както и представените в съдебната фаза писмени доказателства. По делото е постъпило писмо от ГД „Национална полиция“, изготвено във връзка с определение на съда, от което се установява, че за периода 01.02.2023 г. – 30.09.2023 г. при управлението на МПС с регистрационни номера С., С. и С. няма данни за извършени нарушения по ЗДвП, докато за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] са издадени два електронни фиша за установени с автоматизирано техническо средство нарушения на 06.06.2023 г. и 05.07.2023 г. на скоростните режими, а за автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е издаден един електронен фиш за нарушение, установено на 22.02.2023 г., като всички тези фишове са издадени на собственика, на когото е регистрирано превозното средство – А. М., законен

представител на „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД. В писмото е отбелязано и че данните са генерирани от АИС-АНД на 02.10.2025 г. и не се считат за окончателни.

По делото е представена и молба от жалбоподателя, към която е приложено писмо от ИА „Автомобилна администрация“, съдържащо информация относно преминал периодичен преглед за техническа изправност на процесните МПС за периода 01.01.2023 г. – 31.12.2023 г. От това писмо се установява, че лек автомобил марка „Л. Ровер“, модел „Л. Ровер Р. Ровер“ с рег. [рег.номер на МПС] е преминал периодичен преглед на дата 02.10.2023 г. в контролно-технически пункт с разрешение № 1873, находящ се в [населено място], Студентски град, [улица], като автомобилът е бил представен от И. П. А.; лек автомобил марка „Б.“, модел „Бентайга“ с рег. [рег.номер на МПС] е преминал периодичен преглед на 24.08.2023 г. в същия пункт и също е бил представен от И. П. А.; за лек автомобил марка „М.“, модел „С 560 4МАТИК“ с рег. [рег.номер на МПС] няма намерени данни за извършен периодичен преглед; лек автомобил марка „Ф.“, модел „Битъл“ с рег. № С. е преминал два периодични прегледа – на 27.09.2023 г. в [населено място], [улица], където е бил представен от Супонин С., и на 25.09.2023 г. в [населено място], [улица], където е бил представен от К. С. Л.; лек автомобил марка „Л. Ровер“, модел „Л. Ровер Р. Ровер“ с рег. [рег.номер на МПС] е преминал периодичен преглед на 21.02.2023 г. в [населено място] поле, като е бил представен от К. Л. Сирашки; а лек автомобил марка „Ф.“, модел „Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] е преминал периодичен преглед на 27.09.2023 г. в [населено място], Студентски град, като е бил представен от И. П. А..

Представените в съдебната фаза писмени доказателства не разколебават крайния извод, а само допълват отделни елементи от вече установената по административната преписка фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с приложимия материален закон.

Процесният РА № Р-22221023006404-091-001/18.04.2024 г. е издаден от компетентни органи по приходите по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК – органът, възложил ревизията, и ръководителят на ревизията. Актът е издаден в писмена форма, съдържа фактически и правни основания, а ревизионният доклад съставлява негова неразделна част съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК. На жалбоподателя е била предоставена възможност да участва в производството, да представя доказателства и да упражни правото си на възражение срещу ревизионния доклад. Не се установяват съществени нарушения на процесуалните правила, които сами по себе си да обуславят незаконосъобразност на оспорения акт.

Спорът между страните е материалноправен и се свежда до това дали процесните доставки на услуги – отдаване под наем на автомобили – са с място на изпълнение извън територията на страната по смисъла на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, както поддържа жалбоподателят, или са с място на изпълнение на територията на Република България, поради което представляват облагаеми доставки по чл. 12, ал. 1 от закона. Същността на спора не е дали формално съществуват чуждестранни дружества с валидни идентификационни номера по ДДС, а дали именно тези дружества са действителните получатели на услугите по смисъла на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от закона, когато е извършена от данъчно задължено лице и е с място на изпълнение на територията на страната. По силата на чл. 21, ал. 1 от ЗДДС,

когато получателят е данъчно незадължено лице, мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където доставчикът е установил независимата си икономическа дейност. Съгласно чл. 21, ал. 2 от закона, когато получателят е данъчно задължено лице, мястото на изпълнение е мястото, където същият е установил независимата си икономическа дейност. В чл. 21, ал. 3 от ЗДДС е предвидено, че когато получателят по ал. 2 използва услугите изключително само за лични нужди или за лични нужди на своите работници и служители, мястото на изпълнение се определя съгласно ал. 1. Следователно, за да намери приложение общото правило на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, не е достатъчно само формално да е налице договор с лице, което има идентификационен номер по ДДС в друга държава членка, а следва да бъде установено и че именно това лице е действителният получател на услугата и че услугата е предоставена в рамките на неговата независима икономическа дейност.

В практиката на Съда на Европейския съюз последователно се приема, че при прилагането на общата система на ДДС следва да се държи сметка за действителната икономическа и търговска реалност, а не само за формалната външна правна обвивка на правоотношението. Икономическата реалност е основен критерий за прилагането на системата на ДДС. В този смисъл са решенията по дела C-255/02 Halifax, C-653/11 Newey и C-18/13 M. Rep, в които се подчертава, че националният съд следва да извърши преценка на всички обективни факти и обстоятелства, за да установи действителното съдържание на стопанската операция и да не допуска привидната ѝ форма да води до данъчен резултат, който противоречи на целите на правната уредба на ДДС.

По делото не е спорно, че GREDUS и ADVIZAS са имали качество на данъчно задължени лица към релевантните периоди. Това обстоятелство обаче е само една от предпоставките за приложение на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС и не е достатъчно само по себе си. В случая жалбоподателят е този, който черпи благоприятни последици от твърдението, че мястото на изпълнение е извън страната, поради което именно той носи доказателствената тежест да установи при условията на пълно и главно доказване, че действителни получатели на услугите са били сочените чуждестранни дружества и че процесните автомобили реално са им били предоставени и ползвани от тях в рамките на тяхната независима икономическа дейност.

Представените от жалбоподателя договор за наем от 01.02.2023 г., приемо-предавателен протокол от 01.02.2023 г., споразумение от 30.09.2023 г., приемо-предавателен протокол от 30.09.2023 г., договор за наем от 01.10.2023 г., както и последващите писма и декларации от чуждестранните дружества имат характер на частни писмени документи. Съдът не отрича тяхното съществуване и ги обсъжда в тяхната съвкупност, но намира, че същите не са достатъчни да установят твърдените от жалбоподателя обстоятелства. От тях може да се изведе единствено, че жалбоподателят поддържа наличието на договорни отношения с чуждестранните дружества, както и че според неговата теза на 01.02.2023 г. автомобилите са били предадени на GREDUS, а на 30.09.2023 г. са били върнати обратно на дружеството, за да бъдат впоследствие предоставени на ADVIZAS. Именно в тази част обаче представените частни документи не позволяват по безспорен и проследим начин да се възстанови фактическото предаване, държане, ползване, връщане и последващо ново предаване на автомобилите.

Това е така, защото в съществена част от тези документи липсва конкретика относно фактическото предаване и ползване на автомобилите – липсват данни за състоянието им към момента на предаване, липсват показания на километражите, липсва яснота за конкретното място на предаване, за лицата, които от името на чуждестранните дружества са ги получили, както и за последващото им фактическо държане, връщане и препредаване. Именно наличието на такива обективни белези би позволило да се направи обоснован извод относно твърдяното международно ползване на МПС.

Следва да се отчете и че и двата договора са за неограничено време и уреждат предоставянето на висок клас автомобили срещу значителни месечни наемни цени – 6 500,00 евро за двата L. R. R. R., 6 400,00 евро за BENTLEY BENTAYGA W12, 5 000,00 евро за M. B. S 560 и 800,00 евро за V. B. 2.0 TSI DSG. Подобни отношения предполагат ясно и проследимо документиране не само на сключването на договора, но и на фактическото предаване, начина на ползване, мястото на държане, сервизното обслужване, връщането и евентуалното препредаване на МПС. Именно по отношение на тези фактически обстоятелства представените от жалбоподателя документи не формират пълна, последователна и вътрешно непротиворечива доказателствена съвкупност.

Същевременно официалните доказателства, събрани в ревизионното производство и в съдебната фаза, сочат на трайно и многократно присъствие и движение на процесните автомобили на територията на Република България през релевантните данъчни периоди. За L. R. R. R. с рег. [рег.номер на МПС] са налице едновременно данни за засичане по републиканската пътна мрежа на 23 и 24 февруари, 18 и 19 март, 21 и 22 март, 12 април, 26 и 28 август, 21, 22 и 24 септември 2023 г., както и данни за преминаване през ГКПП К. на 12.04.2023 г., 26.08.2023 г., 22.09.2023 г. и 24.09.2023 г., а в последното тримесечие и на 10.11.2023 г. На 02.10.2023 г. същият автомобил е преминал технически преглед в [населено място], Студентски град, представен от И. П. А.. Тази съвкупност от данни сочи не на инцидентно и краткотрайно завръщане единствено за обслужване, а на трайно присъствие в страната през различни периоди.

За BENTLEY BENTAYGA W12 с рег. [рег.номер на МПС] са налични данни за влизане в Република България през ГКПП К. на 05.06.2023 г., 03.07.2023 г. и 17.07.2023 г. и за излизане от страната на 09.06.2023 г., 10.07.2023 г. и 07.09.2023 г. За същия автомобил има и данни за движение по автомагистрала „Т.“ на 23 и 24 февруари, 18, 19, 21 и 22 март, 12 април, 26 и 28 август, 21, 22 и 24 септември. На 24.08.2023 г. автомобилът е преминал периодичен технически преглед в [населено място], Студентски град, представен от И. П. А.. В съдебната фаза се установява и че за този автомобил са издадени два електронни фиша за нарушения на скоростта от 06.06.2023 г. и 05.07.2023 г., издадени на А. М. като законен представител на дружеството. За периода 01.10.2023 г. – 31.12.2023 г. в справката на МВР е отразено, че няма данни за задгранични пътувания на този автомобил. Всички тези данни, разгледани заедно, отново не подкрепят версията за устойчиво и непрекъснато ползване на МПС от чуждестранен наемател извън страната.

За L. R. R. R. с рег. [рег.номер на МПС] са налични данни за движение по републиканската пътна мрежа на 13, 20, 21 и 22 февруари, 03 март, 16 и 18 септември, основно по автомагистрала „С.“ до К.. За автомобила има и данни за влизане в Република България през ГКПП К. на 13.02.2023 г. и 10.09.2023 г., както и за излизане от страната на

03.03.2023 г. и 16.09.2023 г., а в последното тримесечие и на 12.10.2023 г. На 21.02.2023 г. същият автомобил е преминал периодичен технически преглед в [населено място] поле, представен от К. Л. Сирашки. В съдебната фаза е установено и наличие на един електронен фиш за нарушение на скоростта, установено на 22.02.2023 г., издаден на собственика на автомобила. И тук съвкупността от данни за движение, гранични преминавания, технически преглед и административнонаказателна активност на територията на страната стои в противоречие с тезата за трайно ползване от чуждестранен наемател извън България.

За V. В. 2.0 TSI DSG, първоначално с рег. № С., а по-късно с рег. [рег.номер на МПС], в справките на МВР е отбелязано, че за периода на отдаване под наем няма регистрирани данни за задгранични пътувания на автомобила с първоначалния регистрационен номер. От друга страна по данни на АПИ автомобилът е засичан по републиканската пътна мрежа на 22 и 23 юли, 03 август и 25 септември 2023 г. От ИА „Автомобилна администрация“ се установява, че същото МПС е преминало два периодични прегледа като С. – на 25.09.2023 г. в [населено място], представено от К. С. Л., и на 27.09.2023 г. в [населено място], представено от Супонин С., както и последващ периодичен преглед след пререгистрацията му като С. – на 27.09.2023 г. в [населено място], представено от И. П. А.. Допълнително за последното тримесечие на 2023 г. има данни за напускане на страната през ГКПП К. на 24.10.2023 г. като МПС с рег. [рег.номер на МПС]. Тази последователност също сочи на значително и многократно фактическо присъствие на автомобила в страната, а не на трайно ползване в чужбина.

За М. В. S 560, с рег. [рег.номер на МПС], договорът с GREDUS предвижда месечен наем от 5 000,00 евро. За този автомобил са налични данни за напускане на страната през ГКПП К. на 03.03.2023 г. и 11.11.2023 г. и за влизане в България на 09.05.2023 г. и 24.09.2023 г. От данните, обобщени в преписката, се установява и многократно движение на този автомобил по републиканската пътна мрежа, включително на 21, 22 и 23 февруари, 03 март, 09 май, 19 май, 23, 27 и 28 юни, 01 август и 20 септември 2023 г., по маршрути през С., В., Щърково, Р., Ц., Войводино, П., Б., Кресна и К.. За този автомобил няма данни за извършен периодичен технически преглед през 2023 г., но липсата на такъв преглед не разколебава останалите данни за движението му в страната. И по отношение на това МПС установените по делото данни сочат на извод, който не съответства на тезата за трайно ползване от чуждестранен наемател извън България.

Действително, всяко от обсъдените доказателства, разгледано самостоятелно, не би било достатъчно да обоснове категоричен извод относно мястото на изпълнение на спорните доставки. В тяхната съвкупност обаче данните за многократно движение на автомобилите по републиканската пътна мрежа, данните за преминаване през държавната граница, сведенията за извършени периодични технически прегледи в страната и данните за установени нарушения по ЗДВП изграждат последователна и непротиворечива фактическа обстановка, която не подкрепя тезата за трайно предоставяне и ползване на автомобилите от сочените чуждестранни дружества извън територията на Република България.

Във връзка с горепосоченото, съдът приема, че представените от жалбоподателя договори и частни документи не са достатъчни да оборят обективните официални данни за фактическото ползване на процесните МПС. Напротив, както беше посочено и по-горе

последните очертават трайно, повтарящо се и неинцидентно присъствие на автомобилите в страната, което не може да бъде обяснено единствено с твърдените кратки връщания за техническо обслужване и годишни прегледи. Освен това по делото липсват надлежни доказателства, които да проследят по ясен и непротиворечив начин предаването, връщането и повторното предаване на МПС по двата договора, особено предвид обстоятелството, че от 01.10.2023 г. част от същите автомобили са предмет на нов договор с друг наемател.

Неоснователно е и възражението, че непровеждането на обмен на информация с приходните администрации на Полша и Л. само по себе си води до незаконосъобразност на ревизионния акт. Такъв обмен би могъл да има значение за допълнително изясняване на отделни факти, но не освобождава жалбоподателя от задължението му да докаже с годни и достатъчни доказателства благоприятните за него факти, а именно, че действителните получатели на спорните услуги са именно GREDUS и ADVIZAS и че процесните автомобили са били реално ползвани от тях в рамките на тяхната независима икономическа дейност извън територията на страната.

По тези съображения съдът приема, че жалбоподателят не е доказал при условията на пълно и главно доказване, че действителни получатели на процесните услуги са били именно GREDUS SPOLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOSCIA и ADVIZAS, UAB, действащи като данъчно задължени лица, установени в други държави членки, на които автомобилите реално са били предоставени и от които са били ползвани в рамките на независимата им икономическа дейност. Формалното наличие на договори, фактури и последващи потвърждения не е достатъчно, когато от съвкупната преценка на всички доказателства се установява, че процесните автомобили са били трайно използвани на територията на страната, движими са се многократно по републиканската пътна мрежа, представяни са на технически прегледи в България, а за част от тях са налице и нарушения по ЗДвП, отнесени към собственика на автомобилите.

Ето защо съдът намира, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС по отношение на спорните доставки. При липса на доказан действителен получател по смисъла на тази разпоредба правилно органите по приходите са приели, че доставките следва да бъдат третираны като такива с място на изпълнение на територията на страната, поради което представляват облагаеми доставки по чл. 12, ал. 1 от закона и данъкът е дължим на основание чл. 86 от ЗДДС.

Предвид изложеното съдът намира, че ревизионният акт, с който на жалбоподателя са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 74 171,04 лв. и лихви за забава в размер на 7 160,39 лв. за данъчните периоди от 01.02.2023 г. до 31.12.2023 г., потвърден с Решение № 1287/20.09.2024 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, е правилен и законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и с оглед изхода на спора, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 204,52 евро.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, представлявано от А. М. – управител, срещу Ревизионен акт № Р-22221023006404-091-001/18.04.2024 г., издаден от В. В. П. – орган, възложил ревизията, и З. Т. Н. – ръководител на ревизията, с който са установени допълнителни задължения общо главница и лихви в размер на 81 331,43 лв., от които ДДС в размер на 74 171,04 лв. и лихви за забава в размер на 7 160,39 лв. за данъчните периоди от 01.02.2023 г. до 31.12.2023 г., потвърден с Решение № 1287/20.09.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, като неоснователна.

ОСЪЖДА „АВТО МОНТЕ - КАРЛО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 204,52 евро.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: